

Over STICKmatic

Medio 2020 gebeurde er genoeg. We zaten in een lockdown, Premier Rutte gaf de eerste nationale persconferenties en iedereen onderging het gelaten. Van meet af aan greep ik dat binnenzitten aan om te releasen. STICKmatic vindt zijn oorsprong in een lockdown-opruimbeurt. Ik ben echt door de archieven gegaan en heb bepaald welke onuitgebrachte tracks me door de jaren heen nog steeds dierbaar blijven.

Na Onrust wilde ik weer een aandachtige conversatie voeren met de luisteraar. Weer wat leven in de brouwerij bieden. Het plan was iedere week een track te presenteren en zo een verzamelaar in real time samen te stellen. Vol songs die door de jaren heen zijn gebouwd. Ook om de mensen een beetje door die klote tijd heen te slepen. Simpelweg doorgaan helpt altijd is me geleerd door Kees de Koning na het uiteenvallen van Opgezwolle. Hij zei me, er gebeurt van alles en niet alles zal even goed zijn of even goed ontvangen worden, ga stoïcijns door. Men zal je weer vinden. Dat heb ik ter harte genomen en zo is er veel muziek gemaakt die me dierbaar is, maar die ik niet uitgebracht heb.

Dat kan allerlei redenen hebben, meestal heeft het te maken met te diep nadenken over die songs. De snelste manier om een mooi project de nek om te draaien is door er te veel over te lullen en te lang over te denken. Vrijheid zit 'm in gewoon domweg te dóén. Uitvoeren. Al zijn sommige teksten niet helemaal meer volgens mijn huidige werkelijkheid – ik mag toch hopen dat ik nu wezenlijk anders ben dan tien of twintig jaar geleden – toch denk ik dat het mooi is dat de songs het daglicht zien. Dit houd je namelijk toch. Je verandert constant, in uiterlijk maar voornamelijk van gedachten. Dat blijft zo tot het bittere eind, dus waarom die tracks niet uitbrengen? Dit verklaart waarom je verschillende opnamekwaliteiten hoort en het geheel aanvoelt als een mixtape. Ook door voor het eerst met verschillende beatmakers op een plaat te werken is het geheel geluidstechnisch dynamisch.

Natuurlijk raakte ik al gauw geïnspireerd ook nieuwe dingen te schrijven. De lockdown en het virus, het domino-effect door de dood van George Floyd, de gevoelens omtrent een nieuwe levensfase, te veel gaande om alleen oudere songs te geven. Ik hou echt van de plaat omdat het die jeugdige teksten combineert met de instelling van nu. Het werd een soort wekelijkse zoektocht waarbij ik de tracklist vormde terwijl we de tracks uitzochten en maakten. Zo zijn er nog veel afgevallen en onverwachte samenwerkingen bijgekomen.

Door de wekelijkse druk is er ook weinig tijd om te diep na te denken over je keuzes. Dan ben ik (denk ik) op mijn best. Volgens mij is het namelijk de zoektocht in de studio die aantrekkelijk is om te horen, in ieder geval interessanter dan een tot in den treuren gepolijst product. Miles Davis maakte zijn parel Kind Of Blue op een manier die me inspireert. Met wat begaafde muzikanten werden twee sessies geboekt, wat notities op bladmuziek uitgedeeld als houvast, en ze konden gaan. Spelen en maar kijken hoe het gaat klinken. Uiteraard waren die muzikanten geen kleine jongens, maar het geniale in deze aanpak zit hem toch in dat je als luisteraar deelneemt op 'de weg ernaartoe'. Je hoort het zoeken in plaats van de oplossing. Je weet wat boeddhisten en filosofen altijd roepen: het gaat niet om de bestemming maar de weg ernaartoe. Dit is de audio-vorm daarvan.

Dat vergt een sterke intuïtie in de studio. En vertrouwen. Weten wanneer het tijd is om te maken, en wanneer je beter niets kunt doen. Weten dat je niet 'perfectionisme' als excuus kunt gebruiken om faalangst te verhullen. In dit soort dingen ben ik extremer geworden. Het perfectionisme zit 'm in proberen zo scherp mogelijk te zijn, zo dicht mogelijk bij de kern van je hele zijn te blijven. En natuurlijk moet dat geen afraffelen worden, maar ik geloof wel dat de eerste ruwe emotie het kostbaarst is. Zodra je weken of maanden gaat sleutelen aan een demo zuig je vaak het leven eruit. Dit werkt althans voor mij het best, maar dat is ook ingegeven door mijn gebrek aan geduld. Zo is het ook. Toch, als je ervan uitgaat dat je zeker in deze snelle tijden bijna wekelijks weer nieuwe inzichten opdoet en je door invloed van slaap, weer, omgeving, et cetera, van moment tot moment weer anders voelt, is het een hele klus om een nummer na maanden weer op te pakken om het af te maken. Technisch kan een rap misschien wel beter voorgedragen worden, het gevoel haal je niet terug.

Natuurlijk zijn er weleens twijfels. Natuurlijk ga je weleens krassen. Maar sinds ik deze werkwijze heb omarmd en bevestiging kreeg in de vorm van bevredigend resultaat is het makkelijker werken. De vrijheid bevindt zich in de beperking.

Solo

Over SOLO

'Solo' is afkomstig van het onuitgebrachte album *Jemoeniemoelukdoenomnex* van de Arnhemse producer Henning Renema en mijzelf. Gemaakt in 2011 is het een van de oudste nummers op *STICKmatic*. Net na de Fakkelfbrigade-periode was ik zoekende naar een sound die iets toevoegen kon aan wat er tot dan toe gemaakt was.

Henning had het antwoord. Toch, de opnames werden door mijn getwijfel te lang uitgesmeerd en dat kwam de bezieling niet ten goede. We maakten wel veel maar ik vond de nummers tekstueel niet onderscheidend genoeg. Ook wilde ik toen al liever niet meer optreden en dat leverde een schuldgevoel naar Henning op. Immers, dat was na alle tijd die er in gestoken was, de kortste route om de vruchten te plukken van het gedane werk.

Dit nummer, waarin hij al de 'cruising' zanglijn had toegevoegd is me dierbaar vanwege de snapshot uit die tijd die het is. Een tijd waarin ik veel alleen rondreed in de witte Volvo S40, op zoek naar antwoorden. Alsof men dat niet altijd is. Maar dat had ik toen nog niet door. Ietwat melodramatisch en self-important geef ik toe, maar dat kan ook wat opleveren. 'Solo' dus. Een track vol levensbeschouwingen, plekken in Zwolle, herinneringen aan ritten als kind, in slaap vallend op de achterbank van mijn vaders Volvo. Ik wilde je laten voelen alsof je naast me zit en ik mijn gedachtegangen deel met je, als een goede vriend.

Verse 1:

M'n levensanalyses
Laten me grijpen naar melatonine
Slaap is,
Voor wat 't waard is,
Niet meer wat 't was omdat
gemoed opgejaagd is
Als bij wanbetalers
Ik kan alleen vertrouwen op de koning in de spiegel
Een domino-effect, hoe zij die niet sterk stonden vielen
Wilden 'Verre Oosten'-dingen doen als Conimex
Van mij mogen ze,
Hopelijk komen ze goed terecht ook!
Ik zit met andere launess
Ik laat 't achter me
Plus m'n geluk zit in lagere verwachtingen
Het leven is wat jij 't maakt
Kan er niks van breien wanneer je de draad bent kwijtgeraakt
Kijk en je bent te laat ik ben voorbij
Rijdend door m'n wijk, ik zet 't op een rij
De flow vlijmscherp, nu ik weer high ben
Als ik met niemand hang kan niemand me naaien,
Daarom...

Refrein:

Daarom zit ik op een solo
Cruise rond in een joggingbroek
En hoodie door Holtenbroek
En ik smoke niet eens fakkels maar ik licht er één op
Zicht wordt verblind door laaghangende zon

Soms valt niet te zien, wat recht in je gezicht schijnt (2x)
Ik laat je zien (2x)

Verse 2:

Te vaak teleurgesteld of te vaak waanideeën?
Ik geef realiteit, maak 't en deel 't
Met alleen maar FTG en een paar mooie b'tches
Of laat ook maar want die zijn een gevaar voor business
En dit is,
De muziek klassiek houden
Elleboog mijn weg als Lee Towers
Misschien heb ik behoefte rond te cruisen
omdat dat was waarvan ik dacht op de achterbank bij m'n Pa als klein kind
Dat is 't eindpunt:
dan ben je klaar
Niks minder waar
Het bleek een hinderlaag
Want nu zijn er verantwoordelijkheden die ik op me hoor te nemen
Plus zorg voor familie
Zoals Ben Ali voor Trabelsi deed in Tunesië
Ik onderdruk weake rappers
Het is zoals Rico zei
"Never op m'n level"
Hou 't kalm de norm
Maar 't is het soort rust dat je vindt in het oog van de storm
En de truc is remmen om te accelereren
En een anker-zware flow te accentueren
Verblind door de zon, zie je niet hoe die schijnt...
Het schijnt een kans te kunnen zijn
Zet 't op een rij

Refrein:

Daarom zit ik op een solo
Cruise rond in een joggingbroek
En hoodie door Holtenbroek
En ik smoke niet eens fakkels maar ik licht er één op
Zicht wordt verblind door laaghangende zon

Soms valt niet te zien (2x)
Ik laat je zien (2x)

Verse 3:

Het is makkelijk jezelf te verliezen
Je kan 't laten verdampen of erin verdiepen
Man-up paps, denk aan principes
Rijd de buurt uit, langs de stichting
Nieuwe wegen, op zoek naar verlichting
Verleiding navigeert, geeft me de richting
Denkend da's geen ruggengraat tonen
Da's een bus te laat komen!
Ofwel achter feiten aanlopen
en die praatjes,
Hoe mooi en poëtisch ook,
vullen geen gaatjes
Dat weet ik ook
Verandering van spijs doet eten
Een spliff doet vergeten
Nice, laat me spreken
Henning beats laten je viben alsof je naast me zit aan de passagierszijde
Rij mee dan...

Outro

Grijnzen

Over GRIJNZEN:

Met producer Big2 (Twan van Steenhoven) werk ik graag. De studiosessie voor zijn nummer 'Vogelvrij' (Met Josylvio en mij) was zo'n beetje afgerond, ik had mijn jas al aan, toen hij nog wat muziek liet horen. De beat van 'Grijnzen' was een van de beats die voorbijkwam. WACHT! riep ik, draai deze nog eens als je wilt! Een kwartier later was de track 'Grijnzen' een feit. Inspiratie is wonderlijk. De reden waarom ik doe wat ik doe zit in dit soort momenten. Je gaat blanco in een sessie en aan het eind heb je een samengesmolten resultaat van twee (of meer natuurlijk) zielen. Letterlijk een schepping van iets dat een paar uur daarvoor nog niet bestond. Sommige mensen zijn ervan overtuigd dat het idee, of het lied, al in de lucht hangt en je er alleen voor open hoeft te staan om het op te vangen. Wanneer je in een zone bent gebeurt dat. En dan nog is het ongrijpbaar. Het bestaat maar je kunt het niet vastpakken, alleen maar horen.

Twan spoort me altijd aan om harder te rappen. Dan zeg ik tegen hem, ik ben geen achttien meer hè... waarom zou ik gaan schreeuwen? Maar ik vertrouw zijn visie wel. Uiteindelijk klink ik op 'Grijnzen' meer als in de Opgezwolle-dagen. Thanx Twan, ha!

Verse 1:

The first cut is the deepest
De eerste k+t is 't diepste
De eerste blunt burnt als de tyfus
We zijn allemaal te flex
Sommigen losen hun mind
Zie je niet meer
Je vraagt je af "Hoe zou 't zijn?"
Zomaar ineens zijn we nu de senioren op de block
En als je niet je paper straight hebt ben je inene foktop
Niemand neemt meer op
Veertig plus, petje scheef op je kop
Iedereen kreeg kinderen
Niemand hier herinnert je
Successen bleken geen garantie voor nú
Props don't pay the rent
En al helemaal geen Mercedes Benz
Wat maakt het hún uit dat je MC's killt
Pardon me als ik je naar nieuwe dimensies til
Wat maakt het leven ingewikkeld?

Vaak zijn we dat zelf steeds
Of toeschouwers met hella hate
Ik elevate je liever
En ik zweer 't als ze me nu bellen help ik ze in principe
Da's focking gek
Na alles wat 'ie zegt
Er was altijd much respect
En al die fases die zag ik slechts
Als een maffe karaktertrek
Het wordt lastig conversaties te voeren
Omdat ze meestal m'n mindstate niet voelen
Dus ben ik korter van stof
Geef mijn broeders hun lof
Maar kan niet meer doen alsof
Keep it moving...

Refrein:

De Goden hadden nogal wat voor mij in petto
Maar ik bleef grijnzen
Ik zei de duivel, ik wil wel met je dansen
Maar terug zal ik niet deinzen
...terug zal ik niet deinzen (2x)

Verse 2:

Het leven is wat jij 't maakt
Of beter nog
Hoe je ermee omgaat
Hoe je 's ochtends opstaat
Ik zag zovelen gaan
Helemaal d'r aan
Niet terug meer komen
Ze werden hele wieken in de geruchtenmolen
Wie kent zichzelf goed genoeg?
Wie houdt zijn geest gezond?
Hij was de slimste van de klas...
Nu racet 'ie rond
Op een junkenfiets
in een T-shirt in december
Vergooit zijn dagen
Als 't papier in scheurkalenders
En alles valt of staat vaak met een paar juiste beslissingen
Verkeerde vergissingen
Dierbaren die missen we
Iéts te lang op de party,
Niet helemaal barkie meer
Ooh, daar heb je de Zwolse Biz Markie weer!
Makkelijk praten voor mij,
Maar 't houdt me bezig
Wat zorgt ervoor of 't goed gaat of fout in je leven?
We willen allemaal verder neef!
Ballin in St. Tropez
Kijkt er een engel mee
Die je moves beschermt als suèdespray?
(Let me know als jij dat weet)

Refrein:

De Goden hadden nogal wat voor mij in petto
Maar ik bleef grijnzen
Ik zei de duivel, ik wil wel met je dansen
Maar terug zal ik niet deinzen
...terug zal ik niet deinzen (2x)

Track # corona	WR	REC	MIX	MA	AW	REV
- Stress mit Ft. Alain Clark	✓	✓	✓	✓	✓	
- Solo	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- Babies ft. Rico	✓	✓	✓	✓		
- Waggies	✓	✓	✓	✓	✓	
- Gypsen	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- Uh huh hoor! Ft. Perez & Mulab	✓	✓				
- Stick & Muroda						
- Day for day Ft. Het	✓	✓				
- Alles verändert						
- Nach genau + Kevin						
- Synonym Ft. Ty & Winne	✓					
- Quan's dope Beat						
- Darcy Don Beat						
- Darcy Don 2.						
- Solution						
- 2 U. Guy						

liv April 20
↓

